ଏ. ମହୁଦେଶ୍ୱରନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ତାମିଲ ନାଡୁ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

12 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବା ନିୟମାବଳୀ - ନିୟମ 10 (a) (i) ଏବଂ 23 ।

ସେବା ଆଇନ - ନିୟମିତକରଣ - ବରିଷ୍ଠତା - ଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀ ପଦବୀ ଉଚ୍ଛେଦ -ଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସହାୟତା କରୁଥିବା ଅନୁଭାଗ ଲେଖକ -କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ ତାରିଖରୁ ସର୍ବେକ୍ଷକ-ତଥା-ଡ୍ରାଫ୍ଟମ୍ୟାନ ଭାବରେ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ନିୟମିତ ବେତନ ହାରରେ ନିଯୁକ୍ତି -ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ବୟସ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ କୋହଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତାରିଖରୁ ତାମିଲନାଡୁ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଲେ - ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା - ସେମାନଙ୍କ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ସରକାରୀ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ -ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖରୁ କ୍ଷେତ୍ର ସର୍ବେକ୍ଷକ କିମ୍ବା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିଲା -ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା -ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ସେବା ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା -ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କନିଷ୍ଠତମ ହୋଇଥିଲେ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ସେବା ନିୟମିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ - ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମିତକରଣର ନୀତି ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 10 (a) (i) ଏବଂ 23 ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ସୁସଂଗତ ଥିଲା -ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୈଧ ନଥିଲା ।

ବୈଧ ଆଶାର ମତବାଦ - ବୈଧାନିକ ନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ - ବୈଧ ଆଶାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ନିର୍ବିଚାର ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ରୂପରେଖରେ ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : 1996 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5139-61 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ।

1992ର ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 4051-54, 4025-29, 4031, 4032, 4034, 4355-56, 4040, 4035, 4037-38, 4046, 4048-50 ଏବଂ 4179ରେ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାଡ୍ରାସର 27.10.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଶିବସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ୍, ଆର୍. ମୋହନ, ଭି.ଜି. ପ୍ରଗସମ ଏବଂ ଆର୍. ନେଦୁମାରନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ, ସୁଶ୍ରୀ ଅରୁଣା ମାଥୁର ଏବଂ ଅମ୍ବରୀଶ କୁମାର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । 1982 ମସିହାରେ ଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀ ପଦବୀ ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପରେ, ଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରାୟ 2000 ଅନୁଭାଗ ଲେଖକଙ୍କୁ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବିଭାଗରେ ତିନି ମାସର ତାଲିମ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଆଧାରରେ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ତଥା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବେତନରେ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ଭାବରେ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତିନି ମାସର ତାଲିମ ଶେଷ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ଭାବରେ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଭାବେ ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜିଲ୍ଲା ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବା ତାରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିୟମିତ ବେତନ-ହାରରେ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ କିମ୍ବା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଭାବରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଆଦେଶରେ ସହକାରୀ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସରକାର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଚାହିଁଥିଲେ । ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ କୋହଳତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ, ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ବୟସ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ କୋହଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1987 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ବେତନ ହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାମିଲନାଡୁ

ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନେକ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ କିମ୍ବା ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ପରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଲୋଡାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗରେ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ କିମ୍ବା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମିଳିତ ବରିଷ୍ଠତା କିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ । ଅଗଷ୍ଟ 29, 1990 ରେ ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ଖୋଜିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାଛିଥିଲେ ସେଥିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବ କାରଣ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇନପାରେ ଏବଂ ତେଣୁ, କ୍ଷେତ୍ର ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ କିମ୍ବା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରଖିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ।

ସେହି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଭିତ୍ତିରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସେବା ନିୟମିତକରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆଧାରରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଲୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା । 1992 ମସିହା ଜୁଲାଇ 31 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସରକାର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସବୁଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଅନେକ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଜର 27 ଅକ୍ଟୋବର, 1993ର ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିକଳ୍ପ ଖାଲି ପଦବୀରେ ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସମସ୍ତ ମାମଲାକୁ ଫଇସଲା କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଉପଲବ୍ଧ ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ଏବଂ ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସରକାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ମଧ୍ୟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତକରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଏସ. ଶିବସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଆର. ମୋହନ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସରକାର ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବିଭାଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଏବଂ ତାଲିମ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବା ତାରିଖରେ ନିୟମିତ

ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଏବଂ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦେବା ପାଇଁ ରାଜି ହେବା ପରେ, ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ନିୟମିତ କରିଛନ୍ତି । ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସାଲେମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିୟମିତକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ନିୟମିତକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ରଖାଯାଇନାହିଁ ଯାହା ଆଧାରରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ନିୟମିତକରଣକୁ ବିଚଳିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିବେଦନର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ବ୍ରୀଶ କୁମାର ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତି-ଶପଥ ପତ୍ରରେ ସରକାର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜିଲ୍ଲାରେ ଉପଲବ୍ଧ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ଅଧିକ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବ; ଏହା ବୈଧ ଆଶା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବ, ଯେ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବିଭାଗରେ କୌଣସି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଯଥା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ, ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ଯେ ସାଲେମ ଜିଲ୍ଲା ବ୍ୟତୀତ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ସମାନ ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଯଥା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏ. ମାରିୟାରପୁଥମ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଅଗଷ୍ଟ 29, 1990ରେ ସରକାର ଦେଇଥିବା ଚିଠିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ପଦୋନ୍ନତି ପଦବୀରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ରଖିବ; ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ମିଳିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଚକ୍ରିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି: ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃ-ନିୟମିତକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ସରକାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି? ଏହା ରାଜ୍ୟର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସାଲେମ କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି

କରାଯାଇଥିବା ନିୟମିତକରଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ, ଯାହା ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ସରକାର ସର୍ବେକ୍ଷଣଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ବିଭାଗରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା 2000 ଅନୁଭାଗ ଲେଖକଙ୍କୁ ସୁବିଧା ଦେବା ପାଇଁ ସଚେତନ ଥିଲେ । ବିଭାଗରେ ନିଯୁକ୍ତିର ବୈଧାନିକ ନିୟମାବଳୀକୁ କୋହଳ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ନୀତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 10 (a) (i) ଏବଂ 23 ସହିତ ସୁସଂଗତ । ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେହି ପଦବୀରେ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ନିୟମିତକରଣ, ସାଧାରଣ ନିୟମାବଳୀ ଯଥା, ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବା ନିୟମ ସହିତ ସୁସଂଗତ ।

ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି - ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ସୁସଂଗତ କି?ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ କେତେକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯଥା ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଏବଂ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ ଭାବରେ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅନ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବିଭାଗ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ, କ୍ଷେତ୍ର ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ, ଫିରକା ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀ, ସବ୍-ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ଡେପୁଟି ଇନ୍ସପେକ୍ଟର, ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଏବଂ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ । ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ବିଭାଗ ବିଷୟରେ, ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ମାନଙ୍କର ପଦାନୁକ୍ରମିକ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍, ବରିଷ୍ଠ ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍, ମୁଖ୍ୟ ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍, ପରିଚାଳକ (ବୈଷୟିକ), ସହାୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ନକ୍ସା) ଏବଂ ସହାୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଅଙ୍କନ) । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏବଂ ପୃଥକ ସେବା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ସହିତ ମିଶାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ନାମକରଣ ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରାଫ୍ଟସମ୍ୟାନ୍ ଙ୍କ ସହ ମିଶାଇବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ନିୟମିତକରଣ ସାଧାରଣ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀରେ ଥିବା ଯୋଜନା ସହିତ ସୁସଂଗତ । ତେଣୁ, ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବିକଳ୍ପ ପଦବୀରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେହି ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ସରୁ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ସର୍ବେକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦିଆଯିବ । ବୈଧ ଆଶାର ମତବାଦ ବୈଧାନିକ ନିୟମ, ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ଜଣେ ଅଧିକ ମେଧାବୀ କନିଷ୍ଠ-ସର୍ବାଧିକ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେବାର ବରିଷ୍ଠ-ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପଛରେ ପକାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ

କରିଥାଏ । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ବୈଧ ଆଶା ପଛରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥାଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ, ଯୋଗ୍ୟତା ବିନା ବରିଷ୍ଠତା ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଯେତେବେଳେ ଯୋଗ୍ୟତାର ନୀତି ଜଡ଼ିତ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବୈଧ ଆଶା ଏହାର ଦକ୍ଷତାର ଭାବନା ଏବଂ ଉତ୍କର୍ଷତାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଆଶାକୁ ଧୂଳିସାତ୍ କରିଦିଏ । ବୈଧ ଆଶାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ନିର୍ବିଚାର ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ରୂପରେଖରେ ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଯଦିଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ନିୟମିତକରଣର ଏକ ଭୁଲ ନୀତି, ନିୟମିତକରଣର ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତଥାପି ଏହାକୁ ବୈଧ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟମାବଳୀର ତଥା ସାଧାରଣ ନିୟମାବଳୀର ଯୋଜନା ସହିତ ସୁସଂଗତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶଗୁଡିକ ବେଆଇନ ଅଟେ ।

ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।